

Bruselj, 7. junij 2019
(OR. en, it, de)

Medinstitucionalna zadeva:
2018/0105(COD)

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva:	Osnutek DIREKTIVE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o določitvi pravil za lažjo uporabo finančnih in drugih informacij za namene preprečevanja, odkrivanja, preiskovanja ali pregona nekaterih kaznivih dejanj ter o razveljavitvi Sklepa Sveta 2000/642/PNZ (prva obravnava) – sprejetje zakonodajnega akta – izjavi

Izjava Italije

Italija se strinja s ciljem osnutka direktive glede uporabe finančnih informacij, ne le za namene preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma, temveč tudi v povezavi z drugimi hudimi kaznivimi dejanji.

Čeprav so bile v končnem besedilu upoštevane nekatere naše pripombe in čeprav je v uvodnih izjavah navedeno, da je treba pri izvajanju akta upoštevati naravo, naloge in pravice, določene v nacionalnem pravu, Italija ponovno izraža pomisleke glede uvedbe specifičnih obveznosti za države članice.

Italija se je ves čas pogajanj zavzemala za večjo prožnost pri prenosu določb direktive.

Izjava Nemčije

Nemčija načeloma podpira cilj osnutka direktive, da se izboljša dostop finančnoobveščevalnih enot (FIU) in javnih organov, pristojnih za odkrivanje, preiskovanje in pregon, do podatkov, okrepi sodelovanje med pristojnimi organi in na splošno okrepi finančne preiskave. Ima pa velike pomisleke glede posameznih določb kompromisnega predloga, zlasti glede opredelitve „informacij v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali pregonom kaznivih dejanj“ v členu 2(6), pa tudi glede členov 9 in 10 ter uvodne izjave 22, ki niso bile del mandata Sveta za pogajanja v okviru trialoga, ki je bil sprejet 21. novembra 2018. Menimo, da je bilo to kompromisno besedilo v primerjavi z mandatom Sveta, deloma pa tudi v primerjavi s predlogom Komisije, spremenjeno na slabše.

Nemčiji se zdi še posebej pomembno, da posamezni organi ne morejo zaobiti zahtev v zvezi z zbiranjem podatkov. Do tega pa bi zdaj lahko prišlo, saj opredelitev „informacij v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem, preiskovanjem ali pregonom kaznivih dejanj“ iz člena 2(6)(ii) obsega tudi podatke in informacije, ki bi jih moral zaproseni organ šele pridobiti, vendar je besedilo osnutka direktive zdaj takšno, da ni pomembno, ali bi lahko organ prosilec te informacije pridobil kar sam.

Člen 9 določa izmenjavo informacij med FIU na ravni Unije, ki ni skladna z direktivo o preprečevanju pranja denarja [Direktivo (EU) 2015/849], zlasti členoma 32 in 53. Pravna služba Sveta je že v pisnem mnenju o predlogu Komisije izrazila pomisleke glede protislovja med členom 9 in direktivo o preprečevanju pranja denarja (mnenje z dne 12. oktobra 2018, dok. 13100/18). V trenutnem besedilu člena 9 to protislovje ni obravnavano. Določa specifične zahteve za izmenjavo informacij med FIU, ki presegajo obseg njihovih nalog, kot so opredeljene v pravu Unije, s čimer posega v svobodo držav članic, da svoje nacionalne FIU organizirajo v skladu s svojim pravnim redom. Poleg tega predvideva nekatere specifične zahteve glede izmenjave informacij v povezavi s terorizmom ali organiziranim kriminalom, kljub temu, da pravo Unije – niti z direktivo o preprečevanju pranja denarja niti s tem osnutkom direktive – ne opredeljuje jasno teh pojmov, ne utemeljuje pristojnosti finančnih obveščevalnih enot za boj proti takšnim kaznivim dejanjem ter ne razlikuje med to izmenjavo informacij in drugimi instrumenti policijskega in pravosodnega sodelovanja.

Člen 10 določa izmenjavo informacij med pristojnimi organi različnih držav članic, ki jih na podlagi člena 3(2) imenujejo zadevne države članice. Pri tem daje člen 3(2) državam članicam veliko diskrecijsko pravico glede imenovanja teh organov, saj se lahko imenujejo tudi na decentralizirani regionalni ravni ter imajo lahko zelo raznolike naloge, hkrati pa od držav članic zahteva, da svoje organe uradno prigrasijo v štirih mesecih po koncu prehodnega obdobja. Nasprotno pa člen 10 od držav članic zahteva, da izmenjavo med temi še neimenovanimi organi na ravni Unije predvidijo še pred koncem prehodnega obdobja. Države članice bi morale torej pravno zavezujoče uveljaviti izmenjavo informacij na občutljivem področju finančnih informacij, pri tem pa bi bile pomembne odločitve odvisne od tega, kako bodo druge države članice (v prihodnje) uveljavljale svojo diskrecijsko pravico.

Uvodna izjava 22 s konkretnim sklicevanjem na „EU FIU“ kot primerom „usklajevalnega in podpornega mehanizma“ odstopa od naloge ocenjevanja, ki je določena v členu 65 direktive o preprečevanju pranja denarja in ki še ni bila opravljena.

Poleg tega se zdi, da v kompromisnem besedilu niso sistemsko usklajene specifične določbe, ki urejajo varstvo podatkov, saj naj bi se poleg Direktive (EU) 2016/679 uporabljala tudi Direktiva (EU) 2016/680.

Zaradi vseh omenjenih pomanjkljivosti bodo države članice veliko težje zagotovile popoln, korekten in zlasti pravno varen prenos zahtev iz direktive. Zato Nemčija vlaga pridržke in ne more podpreti trenutnega kompromisnega besedila osnutka direktive.
